

น้ำหนักของหลักฐาน: ทำไมศาลยุติธรรมระหว่างประเทศจึงน่าจะตัดสินว่าอิสราเอลมีความผิดฐานก่อการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ – และนั่นหมายถึงอะไรสำหรับเยอรมนี

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) กำลังอยู่ในช่วงเวลาสำคัญของประวัติศาสตร์ ในคดี **แอฟริกาใต้ฟ้องอิสราเอล** ศาลต้องตัดสินว่าการกระทำของอิสราเอลในฉนวนกาซาเป็นการละเมิดอนุสัญญาการป้องกันและลงโทษความผิดฐานฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ค.ศ. 1948 หรือไม่ หากศาลตัดสินว่าอิสราเอลมีความผิด จะเกิดแผ่นดินไหวทางกฎหมายและศีลธรรม – ซึ่งเกือบจะแน่นอนว่าจะกำหนดผลของคดีคู่ขนาน **นิการากัวฟ้องเยอรมนี** ซึ่งเยอรมนีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนสมรู้ร่วมคิดและยุยงให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เดียวกัน

แต่หากศาล **ยกฟ้องอิสราเอล** ผลที่ตามมาจะเป็นประวัติศาสตร์เช่นกัน – แม้จะในทิศทางที่มีดราม่ากว่า ICJ จะต้องอธิบายอย่างละเอียดว่าทำไมหลักฐานจำนวนมหาศาลที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ คำตัดสินก่อนหน้านี้ และฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ **จึงไม่สามารถนำมาใช้** ในกรณีนี้ คำอธิบายนั้นจะต้องไม่เพียงยาว แต่ยังคงพิเศษมาก – ในทางปฏิบัติคือ **เขียนกฎหมายฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ใหม่หลายทศวรรษ** เพื่อสร้างข้อยกเว้นที่ไม่เคยมีมาก่อน สรุปคือ **การกระทำของอิสราเอล คำพูดของเจ้าหน้าที่ และการทำลายคำสั่ง ICJ อย่างต่อเนื่อง ได้ทิ้งทางเลือกไว้ให้ศาลน้อยมาก** นอกจากการรักษาอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ – และให้ผู้กระทำและผู้สนับสนุนต้องรับผิดชอบ

มาตรฐานทางกฎหมาย: มาตรา II ของอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

ตามมาตรา II ของอนุสัญญา ค.ศ. 1948 การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ถูกกำหนดว่าเป็น **การกระทำที่กระทำด้วยเจตนาทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ ชาติกำเนิด เชื้อชาติ หรือศาสนา** รวมถึง:

- การฆ่าชาวกลุ่มนั้น,
- การก่อให้เกิดอันตรายทางร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรง,
- การจงใจสร้างสภาพความเป็นอยู่ที่คำนวณแล้วว่าจะนำไปสู่การทำลายทางกายภาพของกลุ่ม,
- การป้องกันการเกิด, หรือ
- การโอนย้ายเด็กโดยบังคับ

เจตนา (**dolus specialis**) คือสิ่งที่แยกการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ออกจากอาชญากรรมอื่น ICJ ร่วมกับศาลรวันดาและยูโกสลาเวียเดิม ยอมรับมานานแล้วว่า **เจตนาสามารถอนุมานได้** จาก “รูปแบบพฤติกรรม” โดยเฉพาะเมื่อเจ้าหน้าที่ระดับสูงออกคำสั่งเจตนาโดยตรง (ดู: **Krstić, Akayesu, บอสเนียฟ้องเซอร์เบีย**)

การกระทำที่บันทึกไว้ของอิสราเอล: การทำลายตามแบบ

ขณะนี้มีการเฝ้าระวังและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ – รวบรวมโดยหน่วยงานสหประชาชาติ องค์การพัฒนาเอกชน การสืบสวนสื่อ และผู้เชี่ยวชาญอิสระ – ที่แสดงว่าการรณรงค์ทางทหารของอิสราเอลในกาซารวมถึง:

- การฆ่าชาวพลเรือนจำนวนมาก รวมถึงผู้หญิงและเด็กหลายหมื่นคน,
- การทำลายโรงพยาบาล โรงเรียน และที่พักพิงผู้ลี้ภัย ภายใต้ธงสหประชาชาติ,
- การรื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานน้ำและโรงกลั่นน้ำทะเล,
- การปิดกั้นอาหาร เชื้อเพลิง และความช่วยเหลือมนุษยธรรมอย่างเป็นระบบ นำไปสู่ความอดอยาก,
- การขับไล่จำนวนมาก ทำให้กาซากลายเป็น “เขตที่ไม่สามารถอยู่อาศัยได้”,
- การใช้ยุทธวิธีปิดล้อมและความอดอยากเป็นอาวุธสงคราม

นี่ไม่ใช่ความเกินเลยที่เกิดขึ้นเป็นรายกรณีหรือความเสียหายข้างเคียง แต่สะท้อน **การรณรงค์ที่สอดคล้องและต่อเนื่อง** ที่มุ่งเป้าไปที่องค์ประกอบพื้นฐานของชีวิต – สอดคล้องกับมาตรา II(c) ของอนุสัญญา: “สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่ดีแล้วจะนำไปสู่การทำลายทางกายภาพของกลุ่ม”

คำสั่งเจตนา: กัลลันต์, เบน กวีร์, คัตซ และอื่นๆ

คำสั่งเจตนาฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่เปิดเผยต่อสาธารณะจากเจ้าหน้าที่อิสราเอลระดับสูงสุดก็มีความพิสดารกัน รวมถึง:

- รัฐมนตรีกลาโหมโยอาฟ กัลลันต์ ประกาศ “การปิดล้อมเต็มรูปแบบ” ของกาซา กล่าวว่า “ไม่มีไฟฟ้า ไม่มีอาหาร ไม่มีเชื้อเพลิง เรากำลังต่อสู้กับสัตว์มนุษย์”
- รัฐมนตรีความมั่นคงแห่งชาติอิธามาร์ เบน กวีร์ สนับสนุนอย่างเปิดเผยให้ “ส่งเสริมการย้ายถิ่น” ของชาวปาเลสไตน์จากกาซาและเวสต์แบงก์
- รัฐมนตรีพลังงานอิสราเอล คัตซ กล่าวว่า “จะไม่เปิดน้ำหรือไฟฟ้า ความช่วยเหลือมนุษยธรรมจะไม่ได้รับอนุญาต”

นี่ไม่ใช่เสียงข้างน้อย แต่เป็นตัวแทนรัฐอย่างเป็นทางการ และคำพูดของพวกเขาถูกนำไปปฏิบัติเป็นนโยบาย ตามคำตัดสินก่อนหน้าของ ICJ และ ICTY คำสั่งเจตนาที่ชัดเจนเช่นนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักฐานที่แข็งแกร่งของเจตนาฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ โดยเฉพาะเมื่อรวมกับการรณรงค์ทำลายที่ประสานกัน

มาตรการชั่วคราวของ ICJ: การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ “น่าเชื่อ” อยู่แล้ว

ในเดือนมกราคม 2024 ICJ ออก มาตรการชั่วคราว ในคดี แอฟริกาใต้ฟ้องอิสราเอล สรุปว่า ข้อกล่าวหาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของแอฟริกาใต้น่าเชื่อ ศาลสั่งให้อิสราเอล:

- ป้องกันการกระทำฆ่าล้างเผ่าพันธุ์,
- อนุญาตความช่วยเหลือมนุษยธรรม,
- ลงโทษการยุยง,
- และรายงานภายในหนึ่งเดือน

อิสราเอล **ไม่ปฏิบัติตาม** มาตรการเหล่านี้ ความช่วยเหลือยังคงถูกปิดกั้น ความทุกข์ทรมานของพลเรือนรุนแรงขึ้น และการยุยงยังไม่ถูกลงโทษ นี่มากกว่าการทำกาย – อาจเป็น **การยอมรับโดยปริยายของเจตนาฆ่าล้างเผ่าพันธุ์**

ในกฎหมายระหว่างประเทศ การไม่เปลี่ยนพฤติกรรมหลังเตือนอย่างเป็นทางการจากศาลสูงสุดของโลก บ่งบอกถึง **ความตระหนักถึงความเสี่ยง** และ **ความตั้งใจที่จะดำเนินต่อไป** มันเปลี่ยนความเสี่ยงที่น่าเชื่อเป็นหลักฐานที่น่าเชื่อถือของเจตนา

ปัญหาคำตัดสินก่อนหน้า: ถ้าศาลปล่อยผ่านล่ะ?

หาก ICJ ตัดสินในที่สุดว่าอิสราเอล **ไม่ได้** กระทำการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ศาลต้องอธิบาย:

- ถ้าไม่ **การกระทำและเจตนาที่ผ่านเกณฑ์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในบอสเนีย รวันดา และเมียนมา** จึงไม่ผ่านเมื่อกระทำต่อชาวปาเลสไตน์,
- ถ้าไม่ **คำสั่งชัดเจนจากเจ้าหน้าที่ระดับสูง** ต้องถูกมองข้ามแม้จะสอดคล้องกับคำตัดสินก่อนหน้า,
- ถ้าไม่ **ความอดอยาก การทำลายโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อชีวิต และความตายจำนวนมาก** จึงไม่พอพิสูจน์นโยบายฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

คำตัดสินเช่นนั้นไม่เพียง **สร้างมาตรฐานกฎหมายสองระดับ** แต่ยัง **ทำลายความน่าเชื่อถือของกฎหมายระหว่างประเทศ** และเพื่อให้เหตุผลกับข้อยกเว้นนี้ ศาลจะต้องเบี่ยงเบนจากกฎหมายของตนเอง และน่าจะออก **คำวินิจฉัยที่ยาวที่สุดในประวัติศาสตร์**

นิกการากัวฟ้องเยอรมนี: โดมิโนตัวถัดไป

หาก ICJ ตัดสินว่าอิสราเอลมีความผิดฐานฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ **บทบาทของเยอรมนีในฐานะผู้จัดหาอาวุธหลักและผู้ปกป้องทางการทูต** จะทำให้เยอรมนีเป็นรัฐถัดไปที่อาจถูกตัดสินว่าละเมิด เยอรมนี:

- จัดหาอาวุธระหว่างการโหมตีถ้ำ,
- ปกป้องอิสราเอลใน ICJ,
- ละเลยคำเตือนจากสหประชาชาติและองค์กรพัฒนาเอกชน,
- และปราบปรามการต่อต้านภายใน

หากอิสราเอลมีความผิด การสนับสนุนด้านวัตถุและการเมืองของเยอรมนีอาจเข้าข่าย **การสมรู้ร่วมคิดและยุยงให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์** ตามมาตรา III(e) คดี **นิกการากัวฟ้องเยอรมนี** จึงขึ้นอยู่กับผลของ **แอฟริกาใต้ฟ้องอิสราเอล**

สรุป: การท้าทายคือการยืนยัน

ICJ ถูกสร้างขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้อาชญากรรมศตวรรษที่ 20 เกิดซ้ำในศตวรรษที่ 21 การกระทำของอิสราเอลในภาษาและ **การไม่ปฏิบัติตามมาตรการชั่วคราวของ ICJ** วางศาลไว้ในตำแหน่งที่การไม่ทำอะไรจะมีผลร้ายแรงพอๆ กับการทำ

การดำเนินการรณรงค์ทำลายจำนวนมากและการกีดกัน **หลังจากถูกเตือน** ว่าการกระทำดังกล่าวอาจเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อิสราเอลไม่ได้เพียงทดสอบเกณฑ์กฎหมาย – อาจ **ยืนยันเจตนานั้นเอง** ที่ทำให้การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์สามารถถูกดำเนินคดีได้

หาก ICJ ต้องการรักษาความสมบูรณ์ของอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ต้องตอบสนองอย่างเด็ดขาด สิ่งใดที่น้อยกว่านั้นไม่เพียงทรยศต่อจุดประสงค์ของอนุสัญญา แต่ยังประกาศในทางปฏิบัติว่ารัฐบางรัฐ **อยู่เหนือ**

กฎหมาย

และหาก ICJ เลือกที่จะให้อภัยหรือปฏิเสธสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญและสถาบันที่น่าเชื่อถือจำนวนมากได้ยอมรับว่าเป็นตัวอย่างตำราของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ศาลจะไม่เพียงล้มเหลวต่อปาเลสไตน์ แต่ยังล้มเหลวต่อตัวเอง มันจะลดอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ให้เป็นเครื่องมือทางการเมือง และกฎหมายระหว่างประเทศให้เป็นละคร ศาลอาจไม่ถูกทำลายทางกายภาพ แต่จะ **ทำลายความน่าเชื่อถือของตัวเอง**

หาก ICJ ปลอมให้อิสราเอลรอดพ้นไป โลกจะไม่ทิ้งศาล **ศาลต่างหากที่จะทิ้งโลก**